

"Bes.. na wilo nabe.. çawa nizane.. wê bi devê xwe dusê caran, ji min re, got keçika te, bêyî ku ez matbûnekê di çavên wê de bibînim". Hîne evê bersiv û encamê cihê xwe di dilê wî de negirtî, ramanên reş bi ser wî de dibarîn; "çawa ewê zanibe ku zêdebûna min law an keçike û wê ez nasnekirim. Ma ne piştî min got; keça min birçiyê, wê jî got keçika te.. Bes bûyer ne ji mêje û wê jî got ku, rojêke tekaneye di jîna wê de û bawer nake ku, careke din ewqas Pîrekên bi ducana li cem wê bighên hev". Bi vê baweriyê hinekî dilê xwe rihet dike û dikeve ser riya gund.

Sê-çar rojên din di ser pênc mendalên nuhatî re derbas dibin. Ev herdu zar, her roj bêtir dihelin. Bavên wan li deriyê bijîşkan vedipekin, mêrê Xecê dikir ku, xwe buxwe û bi ser bijîşkan de dikir qîre-qîr "çawa tunexweşiyên wî tunene, eger wiloye.. çima şîr venaxwe". Di sê rojên pêşîn de, wan hinek ava şêrîn û razyane vedixwer, lê piştî wan sê rojan, nema evan tiştan jî vedixwen.

Gundê Cindo û Kêşikê nêzîkî hevin, mirîşkên wan tevî hev dibin, pir jin bi hevdu berdêlkirine, lê pir xwîn jî di navbera wan de rijiyê û ewan mirîşkan fêm nedikir; dîsan jî diketin ekûr û ser sînore gundê din, dê bihştana şerekî nuh bi hevdukeve, xwîn bêtir bête rijandin û keçikên nuh gihayî bibin qelen da ku, karibin

kuştîyên xwe di yek mezel de veşêrin.

Piştî bîst û yek rojan, ji girî û lavlav.. ji bijîşk û dermanan, lawik cara dawî deng ji xwe derdixîne û dikeve xewke bê şiyarî. Qêrîn bi Xeca Bilo dikeve û mêrê wê weke koviyeke birîndar êrîşî ser candekê lêwik dike û di ore, azireke hovî dilê wî dikole, kesên ku li dora wî civyabûn çiqwas dixwestin wî ji ser candekê lawikê mirî rakin, lê bê çare jê vedikîştin û demeke dirêj di wê kefleftê de man da ku karibûn lêwik ji hembêza wî derînin.

Di rê de û piştî ku, lawik veşartin Xeca Bilo ketibû nav komeke jin û bi şênî berve gund dihatin, carina deng bi met an jî xaltiyek lêwik diket û xelkê negiriya azirî ya Xecê bi angoya birîneke kûr fêmdikir û digotin; "Rebenê, piştî heft keçikan û sondxwarina mêrê wê ger ku, zikê dawî jî keçik be dive ji cem Pîrikê bide ser riya mala bavê xwe; dê ew li xwe heram kiriba... Piştî van heft keçikan bi lawikê xwe şanebû, Xwedê dilê kesî neşkîne". Xecê jî ketibû nav mij û dûman de, dê çawa ji mêrê xwe re, windabûna sê cotên bazinan, bin cil bike.

Gava gotin û wêneya mêr hat bala wê, çavên xwe li wî gerandin, lê bê pêjin bû. Ji gava ku ew gihîştibûn nêzîkî goristanê kesî ew nedîtiye, çend caran li dor wan daran û bi çend dangan lê gerîyabûn da ku, seriyê wî

xweşbikin, lê bê sûde bûn û nuha, Xecê jî çavan digêrîne lê mêrê wê "bûbû pariyek nan".

Ew hîne di nîvê rê de bûn dîtî ku, ji wê ve komeke jin û mêr rahiştine candekê bi çûk û bi şênîyeke hêmen ber bi mezal ve tên. Gava ew nêzîk dibin û çavên Xecê bi Meyra Xemê dikevin û dinase ku, ya mirî keça wê ye, qijînê bi dil û zimanê wê dikeve û bi êrîşîyeke kovî xwe dajo ser cendekê keçikê, berî ew bighe wê çend pîrek wê digrin û guhnadin lavlavên wê ku, bihêlin ew nerîna dawî li keça xwe bike.

- "Stûyê min bişke, mala min wêran bikeve. Ew ji ser hişê xwe çûye, her miriyekî dibîne bi wêye ku, lawîkê wêyî miriye". Pîrejinek dilorîne û Xecê ber bi gundê reş ve dikşîne.

Cindirês 1999

Qesra Mîr

Rojekê ji rojan, gotina pîrekên bajêr têne ser hev; Ev jî di dîroka bajêr de cara pêşî bû ku gotina du kesan bê ser hev. Bi dengekî gird û mîna lehiyekê, ku ji devê Xwedayê kaniyan birje, lehiya pîrekên bajêr di kolanan re diherike û di dawiya dawî de, li ber deriyê Mîr radiwestin û dihêlin ew ji hembêzên komjinên xwe derkeve ber pencereyekê: "Ew çi dixwezin", ji şewirdarekî xwe dipirse û gava têdighe ku xwesteka wan dîtina wî ye, carekê- dudiyar li lehiya wan dinire û qesra xwe li wan dipîve; têdighe ku qesra wî dê têra wan neke û ew evê yekê dike bala xwe, ku gereke qesrê firehtir bike da ku, û eger ku, rojekê dilê wî xwest û miletê xwe vexwîne cem xwe an jî wan di qesra xwe de dîl û bendkirî bike, gereke ew qesir têra wan bike.

Evê sedemê hêşt ku ji şewirdarê xwe re bibêje: "Bila, tenê nûnerên wan derbasî cem me bibin", û ew ji nuh ve vedigere hembêza daniştoka xwe û koma jinên xwe yên ku li dora daniştoka zêrîn civandibûn dişelîne û wan ber bi odeyên wan ve dişîne.

Piştî qirecîreke dûdirêj; ka kî gereke derbasî cem Mîr bibe û kî derbas nebe, ka kî dikare nûneriya wan bike, û gava Mîr dibîne ew negihêştin tubiryaran, deng li

dergevanên xwe dike ku ewên li ber derî berdin cem wî: "Hertim sergovand ê herî başe û dizane çawa dîlana xwe bigerîne". Bi vekirina derî û têvedana yên piş re, çend pîrekên ku di devê derî de hatibûn civilandin, mîna bireka ku ji devê tivinga zer direve, di nîvê salonê de radiwestin.

Wî hîne negotibû: "Xwedê xêra we bide". Bi hev re deng bi wan dikeve û ji bilî çend gotinin ji hevketî, Mîr tutiştî din nabihîse û ne jî têdighe ka ew çi dixwezin, ew du-sê caran bizavên xwe dike ku xwestekên wan nasbike lê hercar bê sûde dertê. Bi hêrs destekî xwe hildide û dengê pîrekan dibire, tiliya xwe ber bi ya herî pîr dirêj dike û ji wê dixweze ku xwestekên xwe bîne zimên.

Heya bi demekê Mîr têngihêşt, ka diya pîr henekan dike lê ew xewnekê dibîne; kesî hîne wilo nekiriye û ne jî ew biryar di destê wî de ye û Mîr dirame ka çi hêştî ku ev pîrek bighên evê biryarê û ka ewê çi bersivê bide wan û wan ji vê riyê vegeerîne: "Xwedê kir ku min komjinên xwe ji vir derxistibûn û wan ev çêrok nebîstin".

- Diya pîr ev yeka ne ya bibêye; Tu çawa ji min dixwezî ku ez fermanekê derînim û rê bidim we ku heryek ji we karibe çend mêran ji xwe re bîne. Ezê bi evê yekê sîstema bajêr bînim xwar.. na.. na, dev ji van çêrokan berdin û vegeerin mal û mejiyê xwe diseriyê xwe kin.

Mîr daketibû nav koma jinan û mîna dîkekî di nav wan re digerî û wî çendek di ber çavên xwe re kirin da ku keriyê xwe mezintir bike.

Gava Mîr dît ku ew li seriyê xwe nîştine û ji ya xwe venagerin, wî gote wan: "Emê nuha bi hev re şanoyekê binimûnin û di pişt re emê binirin ka tayê reş bi kê re ye û kî xwediyê yê sipiye". Mîr deng li çend berdevkên xwe dike û ji wan dixweze ku ew beroşekê ji wî re bînin û di nîvê salonê de deynin û piştî ku her pîrekek radihêje kûpekî avê, Mîr ji wan dixweze ku heryek ava xwe valayî beroşê bike, bi valakirina ya dawiyê re û vegeirîna wê nav hevalên xwe, Mîr careke din deng li wan dike ku ew rahêjin kûpên xwe û ber bi beroşê bên: "Emê nuha bihêlin ku hûn ji nuh ve kûpên xwe dagirin lê tenê merceke me heye û ya ku tê de bi ser keve emê netenê bihêlin ku ew kûpê xwe dagrê lê emê rê bidine wê ku ew, ji xwe re, çend mêran tîne bila bîne û ji peyayên me, hûn razîne".

Tevan bi erênî seriyê xwe hejandin û ji Mîr xwestin ku ew merca xwe bibêje: "Emê a nuha bibêjin, lê ya ku nîne cih emê wê jî tevî keriyên jinên xwe kin û weke ku me berê jî gotiye; Gur bi pariyekî din namra. Binerin tenê merceke û emê bihêlin wîn a xwe bi ser ya me xin, de herkes rahêjin kûpê xwe û bi ava ku têdebû dagrin". Çendekên ku bezîbûn û ji berî ku bighên beroşê

ew jî mîna hevalên paşmayî, û bi têgihêştina hevokê re, di cihê xwe de rewisîn. Mîr di bin simbêlan re dikene û ji berdevkên xwe dixweze ku cihekî ji koma jinên wî yên nuh re bibînin û ew, xewn û xewnên xweş, bi ber dilê xwe direşîne.

Dê îşev û ji bilî çendekî xew nekeve çavên wî; Piştî ku ew li ser çendekan, ji pîrekên xwe yên nuh, gerî û bi dengê mele re vedigere odeya xwe ya razane, ew tê de derdixe ku hêz û xewa xwe di wê gera xwe de windakirin, û tevî ku wî tukesî din bernedida ewê odê da ku ji bilî bihna wî nekeve wir û bêvilên xwe bi bihna kesekî din negemirîne, dîsan jî xew nebû mêvana wî.

şeveke kinbû di deriyê xwe da lê dûvê wê pir dirêj kir, nemaze piştî ku xew revîbû û hêştibû ku ew mîna dînan ji odeyekê derkeve û têkeve ya din bê ku ji bilî serseriya xwe, tutiştî din, di wan deveran de bibîne û piştî ku pişt li wî dişke û bi tîrên rokê yên keçîn re vedigere odeya xwe, deng li mezinê cadûgerên qesrê dike û jê dixweze ku xewna wî ya şeva çûye raveke û ji berî ku ew ji Mîr bipirse ka çî xewnbû, Mîr dibêje: "şeva çûyî û weke ku tu dizanî gereke me ya herşev li ser mal û millet hebû da ku em rê û rêçikan li ber çete û dizan asê bikin, em derengî şevê vegeirîn odeya xwe û me hîna seriyê xwe dananîbû ser balîv û weke hercar em di xew ve çûbûn; Dilê me paqije û destên me jî sipîne,

çima lûsa xewê dê di çavên me de nelezok be û çiyê bi-hêle ku em bi dû wê din lê mixabin şeva çûyî û piştî ewê kêlîka ku me tê de xewkiribû û ew xewn dîtibû me naskir ku reva xewê, ji çavan, çiqas tûj û girane".

Dema Mîr sîka bêaramiyê di çavên wî de dibîne û dike ku deng li şûrlîzê xwe bike, cadûbaz mîna kitikan ku çawa di rojên zivistanê de xwe di yekî didin, ew jî û bi himhima xwe bi Mîr dide fêmkirin ku çêroka wî pir xweşe û ew dikare li ser lingekî çêrokên wî bibhîse, bêyî ku tevizîn tekeve wî lingî.

Mîr bi evê xwedînê re bêtir diwerime û mîna dîkekî sîngê xwe bêtir bilind dike û dibêje: "Min dît ku ezî li çoleke tîr dimeşim û ro, tenê, bi gazekê di ser seriyê min de sekiniye û hêştîye ez û ewê beyarê ziwa bibin, eger ku yekî bi me herduya bigirta û biguvêšta dê dilo-peke av jî ji me negirta ne pir dûrî me jî beroş û beroş belav bûn û av ji wan dadirivî lê her ku min av ji wan vedixwar ez bêtir tihî dibûm û vêre jî dêwek ji binê wê ve serî hildida û digote min: "Ev av ne ya te bû, te çima jê vexwar, de ka ji nuh ve verîşe".

Cindirês 2000

Çêr - Çêrok

Çirûskin ji Jiyana Hesê Rût

Pêkenîn .

Dibêjin ku navê yekî derketibû ku ew, ji xwe re, bi her yekî dikene û wî tazî dike. Evê yekê hêşt ku Hesê Rût ji mala xwe derkeve û dêv bide gundê wî kesî. Zûdereng, ew dighe gund û wî di gedûka malekê de digre û jê dixweze dê çawa karibe bi wî jî bikene. Camêr li Hesê me vedigere û dibêjêyê; "De ka li vê derê li benda min bimîne heya ku ez karê xwe li vê malê diqedînim û ezê bêm û ji te re xûyabikim".

Pir dereng dibe û ew kes venagere, dihêle bihna Hesê Rût teng bibe û xwe li hewşa wê malê bade, bi dengê - dudiyên bang li xwediyê malê dike û, piştî ku ew dertê, pirsê wî kesî dike. Xwediyê malê destên xwe li hevdu dixê û, piştî ku du-sê caran jî ustû badide, dibêjêyê; "Ewî silavek da û li bersivê jî nesekinê û di gedûkê re derket, çû". Hesê Rût dinire ku wî destê xwe bi aliyê din de dirêj kir û tê derdixê ku du gedûkên hewşa wî hene.

Evê têgihêştinê hêşt ku ew bi ser xwediyê malê de